

Europaudvalget

FOLKETINGET



REFERAT

AF 31. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 11. maj 2012

Tidspunkt: Kl. 10.30

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Jens Joel (S), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Erling Bonnesen (V), Lykke Friis (V), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF), Joachim B. Olsen (LA), Lene Espersen (KF)

Desuden deltog: Økonomi- og indenrigsminister Margrethe Vestager, udenrigsminister Villy Søvndal og fødevareminister Mette Gjerskov

Pia Adelsteen ledede mødet under dagsordenens punkt 4-6.

FO Punkt 1. Rådsmøde nr. 3167 (økonomi og finans) den 15. maj 2012

Økonomiministeren: Dagsordenspunkt 8 om ændring af reglerne om markeds-
misbrug forelægges til forhandlingsoplæg; resten af sagerne forelægges til orien-
tering.

Jeg har ingen kommentarer til punkt 4 om momssystemets fremtid, punkt 5 om
aldringsrapport 2012 – men vil i øvrigt anbefale den. Man skal lige synke engang,
når man ser på, hvad den glædelige begivenhed, at flere bliver ældre, indebærer
statsfinansielt; det er i øvrigt en begivenhed, man sætter mere og mere pris på –
og punkt 6 om klimafinansiering. Jeg henviser til det aktuelle notat for sagernes
nærmere indhold.

1. Kommissionens forslag til EU's budget for 2013

– *Præsentation*

SEK (2012) 0270

Rådsmøde 3167 – bilag 1 (sammenotat side 2)

Økonomi- og indenrigsministeren: Dagsordenspunkt 1 vedrører Kommissio-
nens forslag til EU's budget for 2013, som Kommissionen vil præsentere på mø-
det.

Kommissionens foreløbige forslag til EU's budget for 2013 indebærer et niveau
for forpligtelsesbevillingerne på 150,9 mia. euro, hvilket svarer til en stigning på
2,0 pct. i forhold til 2012, samt et niveau for betalingsbevillingerne på 137,9 mia.
euro, hvilket svarer til en stigning på 6,8 pct. i forhold til 2012. Betalingsbevillin-

gerne er bestemmende for størrelsen af det danske og selvfølgelig også de øvrige landes bidrag til EU's budget.

En vedtagelse af Kommissionens forslag skønnes at ville medføre et dansk EU-bidrag på 20,9 mia. kr. i 2013. Det svarer til en merudgift i forhold til et budgetforslag med nulvækst på ca. 1,3 mia. kr.

Regeringen finder, at stigningen i betalingsbevillingerne i Kommissionens forslag på 6,8 pct. er markant for høj i en tid, hvor de nationale budgetter er under pres. EU's budget må og skal afspejle, at vi alle sammen bestræber os på at konsolidere vores budgetter.

Regeringen er her på linje med andre lande, som traditionelt ønsker budgetdisciplin, og vil sammen med disse andre lande arbejde for en væsentlig reduktion i udgiftsvæksten i forhold til Kommissionens forslag.

Finansministeren vil fremlægge et egentligt forhandlingsoplæg for Folketingets Europaudvalg vedrørende den præcise danske holdning til EU's budget for 2013 inden det planlagte møde i Økofin Budget den 26. juli.

Den endelige aftale om EU's budget for 2013 skal indgås til november.

Pia Adelsteen syntes, der var lagt op til en alt for stor udvidelse af budgettet. I anledning af at regeringen sagde, den ønskede en væsentlig reduktion, spurgte Pia Adelsteen, hvad "væsentlig" betød.

I den 2020 plan, regeringen har fremlagt i denne uge, indgår der en rabat på 1 mia. kr. I den anledning spurgte Pia Adelsteen, om det er regeringens indstilling, at den vil nedlægge veto mod EU's budget, hvis vi ikke får denne rabat.

Lykke Friis mente, EU skal sætte tæring efter næring, ligesom man forlanger at landene gør. Der må gennemføres en effektiv slankekur.

I den forbindelse undrede hun sig over den glæde, der i visse dele af regeringen er over Hollandes valgsejr, idet han er gået til valg på det stik modsatte politik af den, den danske regering anlægger, idet han kræver en genforhandling af finanspagten og ønsker indført en Tobinskat i Europa samt vil gennemføre en ufinansieret stimulanspakke. Lykke Friis tilføjede, at hun naturligvis havde fuld tillid til, at økonomiministeren ville fortsætte den hidtidige danske kurs.

Når økonomiministeren taler om en væsentlig reduktion af budgetforslaget, ville Lykke Friis gerne vide, på hvilke punkter man ønsker budgettet reduceret. Er det på landbrugsstøtten, forskningsområdet eller infrastrukturen? Hun henviste til, at på nogle områder har EU-landene forpligtet sig, og så kan man risikere, at Kommissionen kommer bagefter og siger: "Hov, der er nogle regninger, der skal betales."

Nikolaj Villumsen var enig i, at der må gennemføres en slankekur, idet det ikke nytter noget at sulte en halv time og så spise en lagkage. Enhedslisten bakker op om at lægge pres på Kommissionen, så den lever op til sine egne krav til lande-

nes budgetter og ikke spiser lagkage, mens alle andre er på kur. Hvis det fører til, at vi skal blokere for budgettet, så gør bare det.

Nikolaj Villumsen tog tråden op fra Lykke Friis og sagde, at Enhedslisten bakker op om Hollandes ønske om en finansskat.

Økonomiministeren sagde, at den nuværende regering har den samme holdning til EU's budget som den tidligere regering. Vor opfattelse er, at vi skal argumentere, før vi nedlægger veto, for vi har argumenterne i orden. Vi synes, det ville være bedst at have et budget uden rabatter, men hvis der er rabatter, skal Danmark også have rabat, for vi er blandt dem, der betaler allermest.

Økonomiministeren syntes, billedet med en slankekur var godt. For at en slankekur skal virke, kræver det en kostændring. Man må bl.a. se på strukturfondene og administrationsudgifterne. I øvrigt henviste hun til, at finansministeren på et senere tidspunkt vil fremlægge regeringens forhandlingsoplæg vedrørende EU's budget.

I anledning af Lykke Friis' bemærkninger om det franske præsidentvalg gjorde økonomiministeren opmærksom på, at den afgående og den tiltrædende præsident ser ens på transaktionsskatten, som de gerne ser indført i EU. I øvrigt pegede økonomiministeren på, at vi har en slags finansskat, nemlig lønsumsafgiften. Den har en anden virkning end en skat på transaktioner, men den sikrer, at også den finansielle sektor kommer til at betale.

Pia Adelsteen kunne kun glæde sig over, at den socialistiske præsident i Frankrig ønskede en genforhandling af finanspagten.

Hun mindede om, at dengang den forrige regering fremsatte ønsket om rabat til Danmark og sagde, at vi ville nedlægge veto, hvis vi ikke fik rabat, kaldte et af de nuværende regeringspartier pengene for "funny money".

Lykke Friis pegede på, at Hollande var gået til valg på, at den egentlige modstander var finansmarkederne, og at han ville slå i bordet over for Angela Merkel i forbindelse med finanspagten. Hollande skal have noget for at underskrive den finanspagt, som regeringen og Venstre håber på går igennem. Hun plæderede endnu gang for, at økonomiministeren fastholdt den kurs, der var lagt fra dansk side.

Med hensyn til rabatten pegede Lykke Friis på, at Helle Thorning-Schmidt havde betegnet det som dybt uansvarligt at indregne rabatten til Danmark, og at SF's formand havde kaldt disse penge for "funny money", men nu kan regeringen lige pludselig godt budgetteres med beløbet.

Økonomiministeren mente, det var vigtigt, at Danmark er spilbar, når det drejer sig om EU's budget og kan deltage i debatten om fordelingen. Vi skal ikke lægge armene over kors og sige, at vi under alle omstændigheder stemmer imod. Vi har supergode argumenter for, at vi skal have en rabat. Økonomiministeren pointerede dog, at regeringen i sin plan for den danske økonomi ikke havde tænkt sig at bruge pengene fra rabatten, før vi har dem.

Der er forskellige holdninger til en transaktionsskat, og der er ingen udsigt til, at der kan blive enighed i Rådet om denne sag, som kræver enstemmighed. Men i flere lande mener man, at den finansielle sektor ikke bidrager i tilstrækkelig grad til den offentlige økonomi. Det vil vi gerne have et overblik over, idet vi vil undersøge mulighederne for andre former for beskatning af den finansielle sektor. Hvis man går videre med transaktionsskatten, vil det være fornuftigt at gøre det på globalt plan, idet en transaktionsskat ellers vil påvirke konkurrencevilkårene.

Økonomiministeren fandt det fantastisk spændende at diskutere, hvad der sker i Europa i dag – ikke alene i Frankrig, men også i Grækenland og i Serbien. Der tegner sig et stadig mere tydeligt billede af, at der er brug for at supplere konsolideringsbestrebelse med noget mere dynamik. Det kan komme fra et mere dynamisk indre marked, mere handel med tredjelande, en bedre servicesektor osv. Mange af de strukturelle reformer kan også give vækst på lang sigt. Økonomiministeren oplevede ikke, at der er et ønske om at gældsætte sig yderligere, men hun oplevede, at der var et meget stærkt ønske om at bruge redskaber, der giver mere dynamik.

Jakob Ellemann-Jensen replicerede, at den tidligere regering heller ikke disponerede over beløb, der ikke var i hus, men alligevel høstede den den kritik, Lykke Friis nævnte. Han spurgte, hvad det er, der har ændret sig – udover at man har skiftet perspektiv, siden man er kommet i regering.

Økonomiministeren syntes, det ville være glædeligt, hvis de nuværende oppositionspartier ikke lider af perspektivforskydning og undlader at lægge hindringer i vejen for at gennemføre ting, som i sig selv er fornuftige.

2. (Evt.) Revision af forordning om kreditvurderingsbureauer (CRAIII) mv.

– *Generel indstilling*

KOM (2011) 0746 og KOM (2011) 0747

Rådsmøde 3167 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Rådsmøde 3153 – bilag 4 (Beslutningsreferat vedr. rådsmøde økofin 13/3-12)

Udvalgsmødereferat:

Senest forelagt til forhandlingsoplæg i EUU 12/3-12, referat foreligger endnu ikke

Økonomiministeren: Kernen i dette forslag er, at vi gerne vil have ændret på reglerne for kreditvurderingsbureauer. Vi har i denne uge forsøgt at opnå enighed mellem landene i Coreper, sådan at der kan indledes forhandlinger med Parlamentet under dansk formandskab. Vi er faktisk ikke helt færdige endnu i Coreper. Sagen blev forelagt Europaudvalget til forhandlingsmandat den 12. marts. Jeg skal henvise til, hvad jeg sagde dengang, i stedet for at gennemgå det hele en gang til. Der er nogle udeståender. Det drejer sig særligt om den præcise afgrænsning af rotationsprincippet i forhold til strukturerede finansielle produkter. Jeg tror, I husker, at vi var rundt om det, idet netop rotationsprincippet er noget af det, der har været allermost diskuteret. Vi forsøger at løse sagen i Coreper i den kommende uge. Derfor kommer sagen ikke op på selve Økofinmødet. Vi kan komme tilbage til det, hvis der er interesse for det. Men det afgørende er, hvordan man får rotationen til at fungere. Som I sikkert husker fra forelæggelsen, vil man gerne have, at der bliver en stærkere konkurrence og mindre afhængighed af de kreditvurderinger, der bliver stillet til rådighed. Ellers risikerer man, at disse bureauer får en alt for stærk markedspåvirkning.

3. Forhandlingsmandat til Kommissionen til revision af rentebeskatningsaftaler med tredjelande

– Vedtagelse

Rådsmøde 3167 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Udvalgsmødereferat:

Senest behandlet i EUU 10/2-12, referat foreligger ikke

Økonomiministeren: Det er en sag, som vi efterhånden har været henne over et par gange. Vi skal forsøge at nå til enighed om et mandat til Kommissionen, sådan at Kommissionen kan forhandle med Schweiz og andre tredjelande om tekniske ændringer af EU's rentebeskatningsaftaler med disse lande – svarende til de foreslåede ændringer af EU's rentebeskatningsdirektiv. Som sagt er det en gammel travet. Status for sagen har ikke rykket sig væsentligt. Det er derfor, vi har den på dagsordenen engang til.

Rentebeskatningsdirektivet skal sikre en effektiv beskatning af renter på opsparing, også når opsparingen er placeret i en bank i et andet EU-land end dér, hvor borgeren bor. Hovedreglen er, at beskatning sikres gennem automatisk udveksling af information mellem skattemyndighederne.

Østrig og Luxembourg har dog en undtagelse. De to lande opkræver kildeskat og skal først gå over til at udveksle oplysninger automatisk, når Schweiz og andre tredjelande gør det på anmodning.

Kommissionen har foreslået nogle tekniske ændringer af direktivet, som skal lukke muligheder for at omgå direktivet og dermed sikre en mere effektiv beskatning. Det er en god og ordentlig måde at gøre tingene på. Man kan diskutere meget, om skatten skal sættes op eller ned, men man kan i det mindste sørge for, at folk betaler den skat, man nu engang har bestemt at de skal betale.

Økofin har i flere år forsøgt at få vedtaget et mandat til at forhandle med tredjelandene om tilsvarende ændringer af rentebeskatningsaftalerne med disse lande. Der bliver altså lavet tekniske ændringer i EU, og så vil vi gerne have, at det samme gør sig gældende i forhold til disse tredjelande, hvor EU-borgere også placerer deres penge.

Luxembourg og Østrig blokerer dog for mandatet og kræver, at ændringerne af EU-direktivet først kan træde i kraft, når EU og de fem tredjelande er blevet enige om tilsvarende ændringer, og disse også træder i kraft.

Luxembourg og Østrig vil også gerne have ændret deres overgangsordning. De to lande ønsker således først at skifte til direktivets hovedregel om automatisk udveksling af renteoplysninger, når Schweiz og de andre tredjelande også accepterer automatisk informationsudveksling i stedet for blot udveksling på anmodning.

Det store flertal af EU-lande – herunder også store lande – vil ikke acceptere Luxembourg og Østrigs synspunkter. Der er jo en ordening, og det er en god ordening.

31. Europaudvalgsmøde 11/5-12

Den var en del af et kompromis, som blev indgået i sin tid. Der er ikke sket noget nyt, der bør ændre på det. Der er sådan set ikke nogen undskyldning.

4. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale udvalg om momssystemets fremtid – På vej mod et enklere, mere solidt og effektivt momssystem

– *Rådskonklusioner*

KOM (2011) 0851

Rådsmøde 3167 – bilag 1 (samlenotat side 21)

KOM (2011) 0851 – bilag 1 (Grund- og nærhedsnotat af 30/1-12)

KOM (2011) 0851 – bilag 2 (Supplerende grundnotat af 19/3-12)

KOM (2011) 0851 – bilag 3 (Hørings svar af 22/3-12)

Økonomiministeren nævnte ikke dette punkt.

5. Kommissionens Aldringsrapport 2012

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3167 – bilag 1 (samlenotat side 28)

Økonomiministeren nævnte ikke dette punkt.

Nikolaj Villumsen betegnede det som et problem, at fremskrivningerne går helt frem til 2060. I øvrigt gjorde han opmærksom på, at Danmarks Statistik netop er kommet med nogle nye udregninger, som viser, at vi faktisk ikke får noget problem i Danmark.

6. Klimafinansiering

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3167 – bilag 1 (samlenotat side 32)

Økonomiministeren nævnte ikke dette punkt.

7. Revision af kapitalkravsdirektivet (CRR/CRD-IV)

– Generel indstilling

KOM (2011) 0452 og KOM (2011) 0453

Rådsmøde 3167 – bilag 1 (sammenotat side 34)

KOM (2011) 0452 - bilag 1 (grundnotat af 7/10-11)

KOM (2011) 0453 - bilag 1 (grundnotat af 7/10-11)

KOM (2011) 0452 - bilag 3 (Folketingets udtalelse af 11/1-12)

EUU Alm. del (10) - bilag 296 (notat og hørings svar om Kommissionens høring vedrørende grænseoverskridende krisehåndtering)

EU-note (11) - E 12 (notat af 21/11-11)

EU-note (11) - E 4 (notat af 11/10-11)

Udvalgsmødereferat:

Senest behandlet i EUU 30/4-12, referat foreligger ikke

EUU alm. del (11) - bilag 315 (side 286 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 25/11-11)

Økonomiministeren: Som I ved fra tidligere møder, er det en af de absolutte hovedprioriteter for formandskabet, ligesom der er meget stærke danske interesser i kapitalkravsdirektivet. Der er nationale interesser på spil hele vejen rundt om bordet, fordi kapitalkravsdirektivet så at sige er det nye fundament for reguleringen af den finansielle sektor. Det er i bogstaveligste forstand et meget, meget tungt direktiv. Sidst jeg præsenterede en fuld version af det, kom det i fire forskellige afdelinger, fordi det er et meget omfattende regelsæt, vi taler om.

Kapitalkravsdirektivet spillede hovedrollen på det ekstraordinære Økofin den 2. maj. Efter 16 timers forhandlinger var vi meget tæt på et endeligt kompromis i Rådet. Der var herefter et stort kvalificeret flertal for forslaget, og konklusionen blev, at vi skal bekræfte kompromiset 15. maj efter en teknisk afklaring. Mødet var en rigtig god investering, selv om det er mange timer at forhandle, og selv om det var en særdeles vanskelig opgave. Der er sket betydelig fremdrift i forhold til, hvor vi var før.

Hoveddebatten drejede sig om fleksibilitet til nationalt at sætte strammere krav end de fælles regler, og kompromiset indebærer yderligere fleksibilitet på visse områder. Det gælder mulighed for at fastsætte højere, permanente kapitalkrav i form af en systemisk buffer – hvor det blev aftalt at hæve grænserne for, hvor højt bufferen kan sættes, uden at Kommissionen bliver blandet ind i det. Det er på ingen måde ukontroversielt. Til gengæld er det meget stærkt efterspurgt af en række medlemslande. Det, der ligger i kompromiset, er, at man uden Kommissionens forhåndsgodkendelse kan gå op til 5 pct. på nationale eksponeringer og 3 pct. på eksponeringer i andre EU-lande. Det gælder også muligheden for at sætte højere midlertidige krav af hensyn til finansiel stabilitet, hvor antallet af værktøjer blev udvidet, og hvor forhåndskontrollen blev ændret. Når det ikke er så ligetil at gøre det, er det fordi højere kapitalkrav også betyder, at prisen på kapital kan

øges, og at konkurrenceforholdene ændres. Balancen drejer sig om på den ene side at sørge for, at vi har et europæisk indre marked for finansielle ydelser, og at vi på den anden side har et stærkt nationalt ejerskab for at forhindre, at der kommer finansiell ustabilitet f.eks. på grund af bobler eller andre systemiske grunde.

Udover fleksibilitet rejstes spørgsmålet om likviditet på Økofin. Der indføres nu et helt overordnet "blødt" likviditetskrav fra begyndelsen for at sikre, at bankerne råder over nok likviditet, men uden at definition og kalibrering fastlægges endeligt. Det sker fortsat først fra 2015. Her kommer vi til noget, som ikke kun har formandskabets interesse, men også har dansk interesse. Som I ved, har vi arbejdet benhårdt for at sikre, at når definition og kalibrering af kvalitet skal fastlægges endeligt, skulle det ske som en rådsbeslutning. Det er fordi man i forbindelse med en rådsbeslutning kan være en del af et blokerende mindretal. Hvis det sker ved en delegeret retsakt, skal man være en del af et kvalificeret flertal. Det er jo to forskellige positioner at være i. Det har vi arbejdet meget, meget hårdt for, og jeg havde afgjort set det som den absolut bedste løsning. Som I ved, har det været gennemgående i hvert eneste kompromisforslag fra formandskabet, hvor udgangspunktet i Kommissionens forslag jo var en delegeret retsakt til Kommissionen. Det ville være den bedste løsning.

Vi måtte imidlertid konstatere under de 16 timers forhandling, at der ikke længere var flertal for den position. Der var ikke længere den fornødne opbakning til, at den endelige beslutning om likviditetskrav skal ske i den normale beslutningsprocedure – altså Rådet og Europa-Parlamentet. Resultatet blev, at de endelige likviditetskrav besluttes som en delegeret retsakt som oprindeligt foreslået af Kommissionen. Der er dog noget rundt omkring det. Man kan sige, at det godt kan virke nøgent, hvis man bare lige lader Kommissionens model stå alene. Der er jo stadig væk de samme hensyn, som der var før. Det er to forskellige metoder, hvorved man når hen til at fastsætte, hvad der er likvidt. Grundene til, at vi diskuterede de to forskellige metoder, eksisterer jo stadig væk, uanset hvilken metode man vælger. De danske interesser eksisterer. De tyske interesser eksisterer. De franske interesser eksisterer. Og så fremdeles. Derfor er det meget vigtigt at slå fast, at Kommissionen skal tage højde for de rapporter vedrørende forskellige aktivers likviditetssegenskaber, som de europæiske bankmyndigheder, altså EBA, skal udarbejde. Desuden kan Rådet og Europa-Parlamentet udtale sig om rapporterne, inden Kommissionen tager stilling. I sidste ende kan både Rådet og Europa-Parlamentet blokere en delegeret retsakt med kvalificeret flertal. Den sunde bundlinje er jo netop at få vurderet likviditetskravene på basis af saglige kriterier og objektive kvaliteter. Det har været kernen i den danske argumentation hele vejen igennem. Det vil det i sagens natur fortsat være. Det er derfor, arbejdet fortsat pågår. Det drejer sig om at fastslå, hvad der er saglige kriterier, og hvad der er objektive kvaliteter. Som sagt er der stor forskel på landenes interesser i det her. Det er ikke én ting. I parentes bemærket tror jeg, de fleste har været ramt af eftertanker i anledning af den første definition, hvorefter en statsobligation var en statsobligation, og det er altid et superaktivt at have statsobligationer liggende i kassen. Det tror jeg, nogle har modereret, efter at de så, hvad der skete med de

græske statsobligationer. Det er en meget god grund til at insistere på, at det må være aktivets objektive kvaliteter og ikke dets navn, der er udslagsgivende for vurderingen af kvaliteten.

Når jeg gør noget ud af dette, er det fordi vi taler om en væsentlig national interesse. Det er noget, vi har været helt fælles om her. Det handler om vores realkreditsystem.

Som jeg har givet udtryk for, havde jeg klart foretrukket, at vi havde haft den almindelige rådsprocedure, ingen tvivl om det. Man skal bare have med sig i baghovedet, at det er ikke givet, at en politisk beslutning i sig selv ville give et bedre resultat for dansk realkredit end en delegeret retsakt. Det kan man faktisk ikke sige noget om på forhånd. I sidste ende – og det er det, jeg håber, vi fortsat står sammen om – handler det om at sikre, at aktiver som de danske realkreditobligationer behandles sagligt ud fra objektive kvaliteter – og dermed betragtes som likvide. Kommissionen forstår problemstillingen, og vi har fortsat meget stor tillid til, at danske realkreditobligationer vil falde godt ud i de undersøgelser, som skal lægges til grund for Kommissionens beslutning. Vi hæfter os også ved muligheden for, at Rådet kan drøfte rapporterne inden Kommissionens beslutning. Vi arbejder selvfølgelig videre for at sikre et tilfredsstillende resultat for dansk realkredit på dette område. Grundene er åbenlyse. Meget kan man sige om dansk realkredit, men den har bestået 200 års stresstests af meget forskellig karakter. Når man ser på, hvordan andre aktiver har opført sig i de seneste års stresstests, må vi siges at have rigtigt gode kort på hånden.

Alt i alt ændrer det ikke ved, at vi fra dansk side kan være særdeles tilfredse med at være kommet til en aftale på det kommende Økofon – hvis vi når dertil, og det håber vi meget. Der udestår naturligvis forhandlingerne med Parlamentet, og det er ikke en given ting, at vi kan nå det, inden formandskabet udløber. Men så vil vi have bidraget til at få en helt anden regulering af den finansielle sektor i Europa – en regulering som i højere grad sikrer en sund og velkonsolideret sektor, som måske tager lidt færre risici, men som grundlæggende stadig væk spiller en hovedrolle i forhold til at bringe væksten tilbage, nemlig som dem der i vid udstrækning skaber kapital for private virksomheder og dermed muliggør deres vækst.

Lene Espersen var glad for, at økonomiministeren gjorde så meget ud af at forklare den vanskelige situation, Danmark er blevet placeret i. Det danske realkreditsystem er unikt og godt, og der er ingen tvivl om, at både den nuværende regering og tidligere regeringer har lagt et ekstremt stort arbejde i – sammen med de danske medlemmer af Europa-Parlamentet – at argumentere for, at det skal bevares. Derfor er det ekstremt ærgerligt, at vi nu er i den situation, at et kvalificeret flertal bakker op om den ringeste af de to modeller, nemlig at det skal besluttet i en delegeret retsakt. Det gør det lidt sværere for os at samle venner, idet vi skal have et kvalificeret flertal, mens vi ellers kunne nøjes med et blokerende mindretal. Hun var skuffet over, at det ikke var lykkedes på rådsmødet at holde fast i den alliance, vi havde med en række af de store lande. Det er ingen statshemmelig-

hed, at det er Storbritannien, som er det toneangivende land. Med den holdning, Storbritannien i øvrigt har over for EU, betegnede Lene Espersen det som helt uforståeligt, at briterne går med til, at det er Kommissionen, der skal bestemme det hele. Det helt afgørende for Det Konservative Folkeparti er naturligvis, at der er et kvalificeret flertal for delegerede retsakter. Så gælder det om at "safeguarde" vores realkreditsystem og at sikre, at det bliver saglige, objektive kriterier, som er afgørende for, hvordan realkreditobligationerne bliver vurderet. Lene Espersen var godt klar over, at vi har formandskabet lige nu og derfor ønsker, at der bliver opnået enighed om den samlede sag, men der er jo en efterfølgende proces, og her er det helt afgørende, at regeringen tager de nationale arbejdshandsker på igen og arbejder for, at det sikres, at det danske realkreditsystem får den saglige behandling, som det fortjener. Derfor ville hun gerne have en tilkendegivelse fra økonomiministeren om, at regeringen i det videre forløb ville gøre alt, hvad den kan, for at sikre det danske realkreditsystem. Vi må få den siddende franske kommissær på området til at forstå, at det er afgørende for Danmark, ligesom det også er afgørende for en lang række andre lande. Man må ikke ende med at sige, at en græsk statsobligation er bedre end en dansk realkreditobligation.

Pia Adelsteen var glad for, at Dansk Folkeparti i sin tid havde sagt nej til regeringens forhandlingsoplæg, og var ligesom Lene Espersen dybt bekymret over, at der bliver tale om delegerede retsakter. Det er ærgerligt, at der ikke bliver tale om fælles beslutningsprocedure. Vi troede, vi havde en alliance, men nogle lande er åbenbart hoppet fra. Pia Adelsteen betegnede det som et meget stort problem, som reelt kan betyde, at det bliver dyrere for danske boligejere.

Lykke Friis tilsluttede sig Lene Espersens bemærkninger og fandt det helt afgørende, at regeringen tager de danske arbejdshandsker på.

Økonomiministeren erklærede sig enig i de synspunkter, der var fremkommet om den danske realkredit. Vi har et system, som har været ekstremt velfungerende, så det er mærkeligt, at det ikke er blevet kopieret i andre lande. Økonomiministeren var ked af, at der bliver tale om delegerede retsakter, men gjorde opmærksom på, at selv om der havde været tale om en rådsbeslutning, var det ikke en given ting, at vi kunne bevare vores realkreditsystem.

Økonomiministeren mente ikke, situationen hang sammen med vores formandskab. Vi varetager de danske interesser. Vi er formandskab for alle 27, men vi er også formandskab for Danmark. Vi arbejder for substansen, og vor stærkeste alliance består i, at vi er i overensstemmelse med virkeligheden.

Økonomiministeren erklærede sig enig med Lene Espersen i, at de danske medlemmer af Europa-Parlamentet har gjort en stor indsats for at gøre det danske realkreditsystem kendt uden for landets grænser.

Pia Adelsteen sagde, at i Danmark kan vi godt se objektivt på de danske realkreditobligationer og se, at de er mere likvide end græske statsobligationer. Det bekymrende er, at det er nogle uden for Danmarks grænser, som ikke kender det danske system, som skal vurdere det.

Hvis det er så stort et problem, at vi har formandskabet, burde man frasige sig formandskabet og kæmpe for det danske realkreditsystem.

Lene Espersen sagde, at uanset om vi har formandskabet eller ej, så er der et kvalificeret flertal i Rådet for delegerede retsakter. Når vi tager formandskasketten af den 1. juli, må regeringen i den videre proces, herunder dialogprocessen, arbejde på at tilgodese de danske synspunkter. Parlamentet vil ikke hjælpe os, for det er helt vildt med delegerede retsakter, fordi de giver Parlamentet indflydelse. Lene Espersen ville gerne have en bekræftelse fra regeringen på, at den vil benytte det frirum, der bliver, når vi ikke mere har formandskasketten på. I øvrigt er der også andre lande, som har realkreditlignende obligationer.

Med hensyn til transaktionsskatten havde Lene Espersen noteret sig, at økonomiministeren i EU havde gjort sig til talsmand for, at man kunne lave en aktivitetsbaseret skat frem for en transaktionsskat. Hun spurgte, om regeringen ville arbejde for en aktivitetsskat i stedet for en Tobinskat.

Økonomiministeren sagde, at nogle gange betyder det noget for vores position, at vi er formandsland, men lige præcis hvad angår kapitalkravsdirektivet mente hun ikke, det gjorde nogen forskel, for som Lene Espersen konstaterede, var der et kvalificeret flertal, som foretrak delegerede retsakter.

Økonomiministeren erklærede sig enig i Lene Espersens påpegning af, at der var andre lande, som havde sammenlignelige systemer og dermed samme interesser som Danmark. Vi vil i det videre arbejde kæmpe for de danske interesser, ingen tvivl om det.

FO 8. Forslag til forordning vedr. insiderhandel og kursmanipulation – revision af markedsmisbrugsdirektivet

– *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet den 15. maj 2012, men forventes vedtaget på et senere tidspunkt*

KOM (2011) 0651

Rådsmøde 3167 – bilag 1 (sammenfatning side 39)

KOM (2011) 0651 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 17/1-12)

Økonomiministeren: Kommissionen har i oktober sidste år fremsat forslag om en markedsmisbrugsforordning, som opdaterer og erstatter det eksisterende markedsmisbrugsdirektiv, som er fra 2003.

Der arbejdes mod at opnå enighed om forslaget i Rådet i løbet af foråret. Forslaget er ikke på dagsordenen for Økofin nu.

Markedsmisbrugsforordningen regulerer insiderhandel og kursmanipulation i forhold til udstedere af finansielle instrumenter, personer med tilknytning til udstedere og aktører på finansielle markeder. Så ved man, hvem målgruppen er.

Insiderhandel er, når en person, der er i besiddelse af prisfølsomme interne oplysninger om finansielle instrumenter, handler på grundlag af disse oplysninger.

Kursmanipulation er, når en person kunstigt manipulerer priserne på finansielle instrumenter, f.eks. ved at udbrede urigtige oplysninger eller rygter. Om ikke andet er det i hvert fald noget, de fleste af os kender fra film. Problemet er, at det også findes i virkeligheden. Derfor dette direktiv, og derfor de nye regler.

Det overordnede formål med forslaget er at sikre mere ensartede regler i EU, når det drejer sig om at forhindre insiderhandel og kursmanipulation.

Der er generelt ret stor forskel på, hvordan landene har valgt at implementere det gældende direktiv. Der er faktisk meget stor forskel på, hvordan man ser på disse ting i dag – indtil de nye regler forhåbentlig træder i kraft.

Derudover skulle forslaget meget gerne mindske de administrative byrder for små og mellemstore virksomheder samt ensarte de administrative sanktioner på området i hele EU. Det er, synes jeg, altid en god ting, når et forslag medfører mindre administrative byrder.

Jeg skal ikke gennemgå hele forslaget, men pege på et par elementer i forslaget, som jeg synes er centrale:

Det første er anvendelsesområdet. Forbuddet mod insiderhandel og kursmanipulation udvides til finansielle instrumenter, der handles på andre finansielle markedspladser end de regulerede markeder – f.eks. børserne – og til bilaterale handel uden om et handelssted, sådan at al handel på alle handelsplatforme, hvor finansiell handel finder sted, og handel med alle finansielle instrumenter vil være omfattet af markedsmisbrugslovgivningen.

Som noget nyt foreslås handlen med finansielle instrumenter i råvarer og CO₂-kvoter ligeledes omfattet af markedsmisbrugsreglerne, ligesom forsøg på kursmanipulation nu omfattes af markedsmisbrugsreglerne. Det vil sige, at vi får et helt andet og mere omfattende regelsæt, når det drejer sig om at forhindre insiderhandel og kursmanipulation.

Det andet, jeg vil nævne, er intern viden. I dag eksisterer der ikke en fælles forståelse af, hvad intern viden er. Altså hvilken viden man kan have og bruge til at handle på. Formandskabets kompromisforslag lægger op til fælles definitioner, hvor begrebet intern viden skal forstås bredt, og hvor der tages højde for, at intern viden er et komplekst begreb, og at der er forskellig praksis i landene.

Den brede definition indebærer, at der skal en lav grad af mulig kurspåvirkning til, før et bestemt stykke information skal betragtes som intern viden. Det viser noget af kompleksiteten i det. Der er selvfølgelig altid tale om et skøn, men vi forsøger os altså med en bred definition for at være sikker på, at vi får fat i det, vi gerne vil have fat i.

Det tredje, jeg vil nævne, er de administrative sanktioner. Kommissionens forslag indeholder specifikke regler for de administrative sanktioner over for en overtræder af forordningen. I dag er der ikke fælles EU-regler på området.

Der foreslås et minimum af administrative sanktionsmuligheder for de nationale tilsynsmyndigheder, sådan at det bliver mere ensartet.

Det fjerde og sidste element, jeg vil nævne vedrørende forslagens indhold, er ordninger, så man kan indberette formodet markedsmisbrug. Det er det, vi kalder whistle blowing. Det foreslås at indføre passende beskyttelse af personoplysninger for personer, der indberetter formodet markedsmisbrug til tilsynsmyndighederne. Man kunne godt kalde det en form for vidnebeskyttelse.

Flere af elementerne i forslaget er allerede gældende ret i Danmark, mens andre bestemmelser vil være nye. Det gælder bl.a. forslaget om at lade finansielle instrumenter relateret til råvarer og CO₂-kvoter omfatte af markedsmisbrugsreglerne, elementer af de foreslåede administrative sanktionsbeføjelser og indførelsen af indberetningsordninger vedrørende formodet markedsmisbrug.

FO Regeringen støtter generelt ændringerne i markedsmisbrugsreglerne og et fælles og harmoniseret regelsæt på området, herunder også de ændringer der er lagt op til i forhold til gældende dansk ret. Det synes jeg er en ret åbenlys ting at gøre. At virkefeltet bliver udvidet gør, at vi får meget bedre mulighed for at forhindre, at der finder kursmanipulation og insiderhandel sted, fordi de andre markedspladser end børserne bliver en del af det.

Lene Espersen kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg, idet hun havde noteret sig, at man med denne revision arbejder for at skabe mere lige konkurrencevilkår, og at man vil arbejde for, at der ikke pålægges erhvervsvirksomhederne unødvendige byrder.

Pia Adelsteen støttede op om mandatet.

Nikolaj Villumsen syntes, det var enormt positivt, hvis man kunne få gjort op med det fusk og humbug, der nogle gange havde gjort sig gældende på finansmarkederne, særligt fordi det har haft forfærdelige konsekvenser for verdens allerfattigste, når der er blevet spekuleret i fødevarepriserne. Det er vigtigt, at der er tale om minimumskrav, sådan at Danmark har mulighed for at gå længere. Det sidste er afgørende for Enhedslistens støtte til forhandlingsoplægget.

Økonomiministeren takkede for støtten til forhandlingsoplægget.

Hun tog Lene Espersens bemærkninger ad notam og bekræftede, at regeringen arbejder for lige konkurrencevilkår og arbejder for, at det bliver en enkel ordning. Det er vores intention, men det sker jo, at det alligevel bliver kompliceret, når der skal indgås et kompromis.

Formanden oplyste at Liberal Alliance have meddelt hende skriftligt, at de var imod forhandlingsoplægget. Det kan man normalt ikke gøre på forhånd, men i det foreliggende tilfælde havde hun accepteret det.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet Liberal Alliance dog havde tilkendegivet, at det var imod forhandlingsoplægget.

9. Eventuelt – Rådets regnskab

Pia Adelsteen henviste til, at der dagen før havde været en afstemning i Europa-Parlamentet, hvor mere end 600 havde stemt imod at godkende Rådets regnskab. I den anledning ville hun gerne vide, hvad regeringens holdning er til den konflikt, der er opstået, idet den institution, der skal godkende regnskabet, ikke kan få svar på det, den gerne vil vide.

Nikolaj Villumsen så afstemningen i Europa-Parlamentet dagen før som et nedslag for den danske regerings forsøg på at undgå at svare vedrørende Rådets regnskab. Han spurgte, om det virkelig kan være rigtigt, at Danmark vil bevare lukketheden.

Økonomiministeren pegede på, at den konflikt, der er mellem Rådet og Parlamentet om, hvem der skal have indsigt i hvad på hvilket tidspunkt, ikke er en konflikt, som er opstået under det danske formandskab. Fra dansk side arbejder vi for åbenhed, men det betyder ikke, at vi kan løse denne konflikt, som er af institutionel karakter. I øvrigt gjorde økonomiministeren opmærksom på, at der ikke er tale om, at der er rod i EU's regnskab.

Pia Adelsteen sagde om det, som økonomiministeren betegnede som en konflikt af institutionel karakter, at for hende lå der noget principielt i, at når man skal godkende et regnskab, skal man vide, hvad det indeholder. Så stiller man nogle spørgsmål og forventer at få nogle svar. Hun var klar over, at den nuværende praksis bygger på en gammel gentlemanaftale om, at man gensidigt godkender hinandens regnskaber.

Nikolaj Villumsen sagde, at når Parlamentet skal godkende EU's regnskab, kan Rådet ikke sætte sig hen i et hjørne og nægte at svare på spørgsmål vedrørende Rådets regnskab. Han pegede på, at da svenskerne havde formandskabet, svarede det uformelt på Parlamentets spørgsmål, og spurgte, hvorfor den danske regering ikke kan gøre det samme.

Økonomiministeren pointerede, at man ikke diskuterede Rådets regnskab i dag, men drøftede en afstemning, der havde været i Parlamentet dagen før. Der er ikke noget, der tyder på, at Rådet har rod i regnskabet. Danmark går ind for åbenhed, men den institutionelle konflikt kan ikke løses af det danske formandskab.

Punkt 2. Bestyrelsen for Den Grønne Fond (Green Climate Fund Board)

– *Rådskonklusioner*

EUU alm. del (11) – bilag 417 (aktuelt notat af 9/5-12)

Økonomiministeren: Dette udvalgsmøde omfatter også sagen om Bestyrelsen for Den Grønne Fond – Green Climate Fund Board – som jeg i dag forelægger for klima- og energiministeren. Sagen er til orientering, og jeg har ingen kommentarer. Jeg henviser til det aktuelle notat for sagens nærmere indhold.

Ingen bad om ordet.

**FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 3166 (udenrigsanliggender – udenrigsdelen)
den 14. maj 2012**

Udenrigsministeren: Jeg vil i dag forelægge punkterne på rådsmødet vedrørende udenrigsanliggender på mandag. Derudover har jeg sat ét punkt på dagsordenen til tidlig forelæggelse, nemlig punkt 8. Dette dagordenspunkt forelægger jeg til forhandlingsoplæg. De øvrige punkter på dagsordenen er alle til orientering.

1. Afghanistan

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

Rådsmøde 3166 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 225 (side 197, senest behandlet i EUU 11/11-11)

Senest forelagt i EUU 20/4-12 (referat endnu ikke omdelt)

Udenrigsministeren: Jeg har allerede på et tidligere møde i Folketingets Europaudvalg orienteret om regeringens EU-politik på Afghanistanområdet i forbindelse med den indledende drøftelse, der fandt sted på rådsmødet for udenrigsanliggender den 23. april.

Drøftelsen viste stor anerkendelse af det danske 3C initiativ og det danske papir om EU's rolle i Afghanistan. Vi er gået forrest i bestræbelserne på at engagere det internationale samfund i at finde løsninger på udfordringerne i Afghanistan efter 2014. 3C initiativet vedrører finansiering af de afghanske sikkerhedsstyrker efter 2014. Det står for "Coalition of Committed Contributors" og omfatter en bred række af lande.

På baggrund af drøftelsen ved sidste rådsmøde forventer jeg, at Rådet på mandag vil vedtage et sæt omfattende rådskonklusioner, der fremhæver EU's langsigtede engagement i Afghanistan op til Chicagotopmødet den 20.-21. maj. Som det ser ud nu, vil rådskonklusionerne langt hen ad vejen understøtte danske mærkesager. Jeg hæfter mig i øvrigt ved, at udviklingskommissæren på rådsmødet fandt Afghanistan af en sådan vigtighed, at der måtte tænkes uortodokst med henblik på at komme med en klar EU-udmelding, som også vil omfatte den næste budgetperiode efter 2014.

Omvendt gør Danmark sammen med EU sit for, at Afghanistan leverer på tilsagn om god regeringsførelse, menneskerettigheder og kvinders rettigheder. Det vil være vigtigt, at Afghanistan kan vise resultater på donorkonferencen i Tokyo i juli.

Jeg synes, at vi fra dansk side kan være tilfredse med, at danske hovedprioriteter for EU's engagement i Afghanistan er afspejlet i de forventede konklusioner, herunder en fortsat polititræningsindsats efter 2014, støtte til LOTFA-fonden, der fi-

nansierer det afghanske politi, samt en styrket regional indsats over for regionen og bedre målretning af EU's bistand i forhold til afghanske prioriteter.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, hvad forventningen er til det danske 3C initiativ, idet det tyder på, at en række lande ikke vil forøge bistanden til Afghanistan.

Udenrigsministeren svarede, at 3C initiativet er blevet rigtigt godt modtaget, også af afghanerne.

2. Mellemøsten

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

Rådsmøde 3166 – bilag 2 (sammenotat side 6)

Udvalgsmødereferater:

Senest forelagt i EUU 20/4-12 (referat endnu ikke omdelt)

Udenrigsministeren: På rådsmødet forventer jeg særligt fokus på EU's muligheder for at bidrage til at styrke levedygtigheden af en palæstinensisk stat. Som tingene udvikler sig, svækkes mulighederne hele tiden for en levedygtig tostatsløsning. I erkendelse af den fastlåste situation i fredsprocessen fokuserer EU i stigende grad på de konkrete udeståender såsom bosættelser, Øst-Jerusalem, Område C på Vestbredden og den kritiske økonomiske situation for selvstyret. Menneskerettigheder er der også øget fokus på.

På baggrund af drøftelsen ved det seneste rådsmøde forventer jeg, at Rådet på mandag vedtager rådskonklusioner, der udtrykker vores klare ønske om at fastholde muligheden for en tostatsløsning, der ikke undergraves af bosættelser, og som bør omfatte en forhandlet løsning for Jerusalem som delt hovedstad for de to stater. Samtidig forventer jeg, at konklusionerne vil indeholde opfordringer til øget samarbejde mellem Israel og den palæstinensiske selvstyremyndighed vedrørende blandt andet overførsel af told og afgifter. Endelig lægges op til en konsekvent gennemførelse af bestemmelserne om, at produkter, der stammer fra bosættelserne, ikke opnår toldfrihed på EU's marked.

Udover de klare konklusioner – som på en række områder ligger ud over den hidtidige linje, og som vi fra dansk side har arbejdet aktivt for – vil vi se på, hvordan vi konkret kan øge presset for at sikre muligheden for en levedygtig palæstinensisk stat. Jeg håber, at vi på rådsmødet kommer frem til nogle konkrete udspil, som vi vil kunne drøfte med begge parter.

3. Sydlige naboskab

– *Politisk drøftelse/(Evt). rådskonklusioner*

Rådsmøde 3166 – bilag 2 (samlenotat side 8)

EU-note (10) – E 39 (note af 11/3-11)

Udvalgsmødereferater:

Fsva. Syrien senest forelagt i EUU 20/4-12 (referat endnu ikke omdelt)

EUU alm. del (11) – bilag 126 (side 18, senest behandlet i EUU 7/10-11)

EUU alm. del (10) – bilag 534 (side 1482, behandlet i EUU 17/6-11)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Mexico

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3166 – bilag 2 (samlenotat side 11)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

5. Rusland

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3166 – bilag 2 (samlenotat side 13)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

6. Ukraine

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3166 – bilag 2 (sammenotat side 16)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 126 (side 23 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 7/10-11)

Udenrigsministeren: Under frokosten på rådsmødet lægges der op til en strategisk drøftelse af Ukraine.

Drøftelsen vil have fokus på de politisk motiverede retssager i Ukraine, det kommende parlamentsvalg i oktober samt gennemførelsen af reformer i landet.

Der forventes en afklaring af, hvilke kriterier der vil skulle opfyldes, før EU ønsker at gå videre med en undertegnelse og ratifikation af associeringsaftalen og frihandelsaftalen, samt om der kan være andre måder, hvorpå man kan fastholde en europæisk orientering af Ukraine.

Situationen er blevet yderligere skærpet med de seneste anklager om voldsanvendelse mod Timosjenko. EU har skarpt fordømt dette og opfordret til en hurtig og upartisk undersøgelse af sagen.

EU har også presset på for, at Timosjenko får den lægebehandling, hun har behov for. Det er i den forbindelse positivt, at der er fundet en løsning, så Timosjenko kan modtage behandling af tyske læger på et ukrainsk hospital i Kharkiv.

Spørgsmålet om politisk overværelse af EM-fodboldkampene i Ukraine debatteres. Fra dansk side har vi taget initiativ til, at dette spørgsmål også drøftes på rådsmødet.

Fra regeringens side finder vi det vigtigt, at tempoet for Ukraines tilnærmelse til EU vil afhænge af, om Ukraine kan leve op til EU's principper og værdier. Derfor skal vi naturligvis holde øje med udviklingen i Ukraine og stille krav til overholdelse af retsstatsprincipperne.

Den 15. maj vil der i øvrigt blive afholdt et samarbejdsråd med Ukraine, hvor jeg vil lede EU-delegationen på vegne af udenrigsrepræsentanten.

Lykke Friis citerede fra udenrigsministerens pressemeddelelse fra 10. marts, hvorefter menneskerettigheder skal stå skarpt i EU's udenrigspolitik. Derfor kunne hun ikke forstå, at vi absolut intet har hørt fra det danske formandskab om den eskalerende sag om Timosjenko. Hun henviste til de klare meldinger, der er kommet fra mange EU-lande om, at man vil boykotte eller vente med at tage stilling – bl.a. Holland, Belgien, Østrig, Sverige, Tyskland og Spanien – fra hele Kommissionen og fra von Rompuy, og nævnte, at Angela Merkel har betegnet styret i Ukraine som et diktatur. Hun tilføjede, at det internationale pres havde ført til, at topmødet i Jalta er blevet aflyst. Danmark og Portugal er efterhånden nær-

mest de eneste lande, som insisterer på at deltage på politisk plan i EM i fodbold i Ukraine.

På den baggrund spurgte Lykke Friis, hvad Angela Merkel og de andre kritikere ikke har forstået, som Danmark har forstået – siden de vælger at deltage? Hun ville gerne vide, om udenrigsministeren ville rejse til Bruxelles uden at have en indstilling med om, at vi som formandskab gerne ser en boykot og også gerne ser andre initiativer gennemført.

Lene Espersen støttede Lykke Friis' indlæg og spurgte, hvad der egentlig er regeringens politik. Hun henviste til, at statsministeren på den ene side havde sagt, at vi ikke ville blande sport og politik, og på den anden side havde tilføjet, at vi ville lægge alt det pres på, vi kunne. Desuden henviste hun til, at kulturministeren ikke ville udelukke en boykot. I den forbindelse nævnte hun, at når topmødet var blevet aflyst, var det, fordi man truede med en boykot.

I anledning af at man i den offentlige debat havde Ukraine sammenlignet med Kina, sagde Lene Espersen, at der er den store forskel, at Ukraine er et land i Europa, som ønsker at blive medlem af EU.

Lene Espersen kunne forstå, at Danmark havde taget initiativ til, at Ukraine blev drøftet på rådsmødet, og ville derfor gerne vide, hvad udenrigsministeren havde tænkt sig at sige på frokostmødet, og hvad han havde tænkt sig at sige til Ukraines udenrigsminister den 15. maj.

Jakob Ellemann-Jensen henviste til den drøftelse, man havde haft et par dage før i folketingssalen, hvor han bl.a. havde efterlyst lidt lederskab fra formandskabet. Han kunne forstå, at udenrigsministeren nu havde sat emnet på dagsordenen for rådsmødet i EU. Jakob Ellemann-Jensen satte pris på, at man går efter en mere eller mindre fælles EU-holdning, idet man næppe får en fuldstændig enig EU-holdning, da et EU-land er medarrangør af mesterskaberne i fodbold.

Han spurgte, om det er en doktrin fra regeringen, at man ikke vil blande idrætsbegivenheder og politik sammen. Han tilføjede, at han var med på, at man ikke skulle blande sport og politik sammen, men her drejer det sig ikke om sportsfolkenes deltagelse, men om kulturministerens deltagelse. Han spurgte, om det er en fasttømret holdning, at sportsministeren vil deltage, eller om den kan laves om, hvis situationen bliver endnu værre, eller hvis et stort antal lande boykotter.

Udenrigsministeren troede ikke, uenigheden i virkeligheden var så stor, som man lagde op til. Det afgørende for regeringen er at tage fat om de ting, der ikke er i orden. Han havde fordømt de politisk motiverede retssager skarpt. Udvalget har tidligere diskuteret associeringsaftalen, som teknisk set er færdigforhandlet, men som først vil blive underskrevet på det tidspunkt, hvor vi finder, at de demokratiske forhold i Ukraine er sådan, at det giver mening at indgå en sådan associeringsaftale. De centrale elementer i den danske politik over for Ukraine er, at vi skal forsøge at fastholde trykket for en udvikling i retning af demokrati og menneskerettigheder. Timosjenkosagen er en enkelt sag, men der er også andre sager.

Vi vil bruge mødet på mandag til at forøge at få enighed om at lægge maksimalt pres på Ukraine.

Med hensyn til en boykot af fodbold EM i Ukraine har der været skiftende positioner også i den danske debat. Det betegnede udenrigsministeren som fair nok, for det er en lidt svær diskussion.

I anledning af at Lene Espersen havde været inde på, at sammenligningen med Kina ikke holdt, sagde udenrigsministeren, at man skal være forsigtig med at ende i en position, hvor man ikke kan holde sportsbegivenheder i lande, der ikke lever op til vesteuropæiske demokratiske ideer. Man kunne stille det hypotetiske spørgsmål, hvor demokratiet fungerer bedst, i Ukraine eller i Rusland. Vi vil bruge perioden frem til afholdelsen af EM i Ukraine på den politiske bane. Kulturministeren har sagt, at han planlægger at deltage, men regeringen har valgt at lade det være op til udviklingen, før den gør sin endelige stilling op, når man er tæt på EM.

For god ordens skyld gjorde udenrigsministeren opmærksom på, at det er udenrigsrepræsentant Ashton, der leder drøftelserne på dette punkt, men vi har som formandskab bedt om, at punktet vedrørende Ukraine og EM kommer på dagsordenen som en del af det kommende rådsmøde.

Lene Espersen var meget overrasket over udenrigsministerens svar. Hun mente, deltagelsen i internationale sportsbegivenheder kan være med til at fremme demokrati og menneskerettigheder, som det var tilfældet i Kina. Det store problem i Ukraine er, at det går den modsatte vej. Kulturministeren har sagt, at han sidder på lægterne og hepper, når EM afholdes i Ukraine. Derfor bad Lene Espersen udenrigsministeren bekræfte, at regeringen vil gøre sin stilling endeligt op, inden EM går i gang.

Eva Kjer Hansen spurgte, om hun skulle forstå udenrigsministerens svar sådan, at udenrigsministeren på rådsmødet på mandag ikke agter at tilkendegive nogen holdning til, hvorvidt vi skal boykotte. Hun havde før hørt de partier, der nu sidder i regeringen, tale varmt om at fremme menneskerettigheder og demokrati. Men nu sidder man med regeringsansvaret, og så tør man tilsyneladende ikke tage stilling.

Hun spurgte, om man forestiller sig, at Danmark skal være repræsenteret politisk i Ukraine, mens næsten alle andre EU-lande boykotter.

Hun var ikke i tvivl om, at når Timosjenko nu får behandling af tyske læger, er det, fordi der har været et massivt pres fra andre EU-lande.

Lykke Friis mente, der var stor forskel på regeringens holdning og oppositionens holdning. Fra Venstres side har man meldt klart ud, at der skal boykottes fra politisk side. Venstre har også opfordret til, at regeringen søger at samle så mange EU-lande som overhovedet muligt herom.

Hun efterlyste svar på, hvad det er Angela Merkel og de andre EU-lande og Kommissionen ikke har forstået.

Hun kritiserede den "gummiposition", regeringen har indtaget, og spurgte, hvad der skal til for at ændre den. Er det en exceptionel forværring af situationen, eller at 3 eller 6 eller 8 eller 9 lande melder ud, at de vil boykotte?

Pia Adelsteen erklærede sig enig i de af oppositionen fremførte synspunkter vedrørende Ukraine.

Nikolaj Villumsen pegede på, at vi står i den meget positive situation, at vi har en regering, der vil skærpe indsatsen for menneskerettigheder, og at vi har en borgerlig opposition, der mener, det er ekstremt vigtigt. Fra Enhedslisten er der opbakning til at lægge alle kræfter i og presse på over for Ukraine.

Han opfordrede udenrigsministeren til at tage den store opbakning til menneskerettighederne til indtægt for også at skærpe indsatsen i forhold til Palæstina, hvor der sker krænkelser af den internationale lovgivning og grove menneskeretskrænkelser.

Udenrigsministeren svarede, at regeringens linje er klar, og citerede hvad man havde sagt senest på nævnsmødet dagen før: "Regeringen vil følge udviklingen i Ukraine meget nøje og først træffe endelig beslutning umiddelbart inden EM." Vi vil bruge den mellemliggende periode til at påvirke forholdene. Det vil vi også bruge rådsmødet til. Vi interesserer os for menneskerettigheder, og det er klogt at gøre det sammen med de andre lande i EU, idet det virker kraftigere, når Europa står sammen. Så må vi se, hvor langt vi kan komme. Det ved vi langt mere om på mandag. I øvrigt var udenrigsministeren ikke så sikker på de andre EU-landes positioner som ordførerne fra oppositionen.

Eva Kjer Hansen spurgte, hvad det er, Europa skal stå sammen om. Er det om at boykotte eller ikke at boykotte? Hun efterlyste svar på Lykke Friis' spørgsmål om, hvad det er, der kan betyde noget for regeringens stillingtagen. Europaudvalget har brug for at vide, hvilket synspunkt regeringen vil tilkendegive på mødet. Derfor opfordrede Eva Kjer Hansen udenrigsministeren til at svare på de klare spørgsmål.

Jakob Ellemann-Jensen syntes heller ikke, regeringens holdning var klar. Udenrigsministeren siger, vi ved mere på mandag, men vil udenrigsministeren blot sidde for bordenden og åbne mødet ved at spørge: "Hvad synes I?" Når man har formandskabet, må man også tage lederskab. Venstre har tilkendegivet sin klare holdning.

Udenrigsministeren mente, han havde givet et klart svar, og citerede igen den sætning, han havde sagt i Det Udenrigspolitiske Nævn.

I svaret til Jakob Ellemann-Jensen anførte han, at Lars Lykke Rasmussen dagen før havde sagt, at der skulle stilles krav om nogle bestemte ting, der skulle opfyldes, og så ville man på baggrund af det tage stilling til deltagelse eller ej. Det syntes han var meget parallelt med regeringens synspunkt. I øvrigt sidder vi ikke for bordenden; det gør udenrigsrepræsentanten. Men vi tilkendegiver vores synspunkter, nemlig at der er en række forhold, der er kritisable i Ukraine.

Jakob Ellemann-Jensen gjorde opmærksom på, at Lars Lykke Rasmussen ikke havde udtrykt sig så vagt, som udenrigsministeren sagde, men sagt, at der var en række krav, som skulle opfyldes, for at Danmark vil deltage. Der er en verden til forskel på de to synspunkter.

Lene Espersen syntes, den citerede sætning om, at vi vil følge udviklingen i Ukraine, var totalt intetsigende. Vi kan stille nogle let forståelige krav og sige, at hvis de ikke bliver opfyldt, vil vi boykotte. Hun ville gerne havde et krystalklart svar fra udenrigsministeren på, hvad den danske regering mener, og spurgte, om udenrigsministeren kan udelukke, at Danmark på et tidspunkt vil true med en boykot.

Lykke Friis mente ikke, det var nogen position, at man ville "følge udviklingen". Hun gentog sit spørgsmål om, hvad det er, de politikere, som har meldt ud, har misforstået.

Udenrigsministeren syntes, diskussionen kørte lidt i ring. Han gentog citatet af, hvad han havde sagt, og repeterede i øvrigt sine synspunkter, herunder at vi ville gøre regnebrættet op, når vi kommer tæt på EM.

Jakob Ellemann-Jensen sagde, at når man skulle gøre regnebrættet op, måtte man kende nogle kriterier, men det gør vi ikke, idet regeringen ikke vil sige, hvilke krav Ukraine skal opfylde.

Pia Adelsteen bakkede op om indlæggene fra Venstre og Det Konservative Folkeparti, og sagde, at regeringen da må have en holdning.

Udenrigsministeren vidste ikke, om det nyttede noget at gentage, hvad der var regeringens holdning, men citerede igen det, han havde sagt. Han var ikke i stand til at uddybe regeringens holdning, som han syntes var meget klar.

Jakob Ellemann-Jensen gentog spørgsmålet om, hvad der skal til, for at regeringen vil tage stilling.

Lykke Friis syntes, drøftelsen afslørede udenrigsministerens manglende vilje til at diskutere og afsløre, at regeringen simpelt hen ikke har nogen position.

Formanden spurgte, om udenrigsministeren var indstillet på at komme tilbage til Europaudvalget og følge op på rådsmødet på mandag, enten i et møde eller ved at sende et uddybet skriftligt referat af, hvad der blev givet udtryk for i diskussionen om Ukraine.

Udenrigsministeren ville gerne lave et uddybet skriftligt referat fra rådsmødet.

Formanden takkede herfor.

Udg. 7. Bosnien-Hercegovina

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3166 – bilag 2 (samlenotat side 18)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 504 (side 1311, senest behandlet i

EUU 19/5-11, punktet ikke omtalt)

EUU alm. del (10) – bilag 333 (side 882, behandlet i EEU 11/2-11, punktet ikke omtalt)

EUU alm. del (10) – bilag 239 (side 540, behandlet i EEU 10/12-10)

Punktet var udgået.

FO 8. Eksterne finansieringsinstrumenter

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2011) 0837

KOM (2011) 0838

KOM (2011) 0839

KOM (2011) 0840

KOM (2011) 0841

KOM (2011) 0842

KOM (2011) 0843

KOM (2011) 0844

KOM (2011) 0845

KOM (2011) 0846

Rådsmøde 3166 – bilag 2 (samlenotat side 20)

KOM (2011) 0838 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 13/2-12)

KOM (2011) 0840 – bilag 2 (henvendelse af 9/5-12 fra Concord Danmark)

KOM (2011) 0844 – bilag 2 (henvendelse af 9/5-12 fra Concord Danmark)

Udenrigsministeren: Sagen omhandler pakken af instrumenter for EU's finansielle bistand til tredjelande efter 2014. Der er tale om 8 forslag til forordninger, der regulerer, hvordan EU støtter udviklingen i lande uden for Unionen. Dertil kommer en videreførelse af den eksisterende fond for samarbejdet med de såkaldte AVS-lande – det vil sige en række lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet – samt en rådsafgørelse om samarbejdet med Grønland.

Kommissionen stillede forslag til de nye instrumenter den 7. december sidste år. De er nu under forhandling i Rådet. Det foregår hovedsageligt under dansk formandskab, mens den fælles udenrigstjeneste varetager forhandlingerne omkring naboskabsområdet og Grønland. Vi håber på at kunne konstatere enighed om grundteksten i dokumenterne inden udgangen af det danske formandskab. Derefter skal pakken forhandles med Europa-Parlamentet, inden den kan vedtages i almindelig lovgivningsprocedure. De nuværende instrumenter udløber ved udgangen af 2013.

De nye instrumenter er samtidig del af de overordnede forhandlinger om den næste flerårige finansielle ramme, MFF, der løbende forelægges af europaministeren. Forhandlingerne om budgetrammen vil fortsætte også efter dansk formandskab. Finansministeren vil på et senere møde forelægge forhandlingsoplæg om MFF, herunder budgettallene for de enkelte kategorier og instrumenter inden for kategorierne. Jeg vil altså i dag alene forelægge indholdet i retsakterne, det vil sige formålet, afgrænsningen og procedurerne for EU's eksterne støttemuligheder, mens udvalget vil have mulighed for at komme tilbage til fordelingen af midlerne, i takt med at forhandlingssituationen på dette område bliver mere tydelig og klar.

Indholdsmæssigt lægges op til en videreførelse af de eksterne instrumenter, som de ser ud i dag. Der skete en meget betydelig forsimpning af området i 2006 op til den nuværende budgetperiode, hvor mere end 60 instrumenter blev lagt sammen til 8 instrumenter.

Der vil også fremover være tre store, geografisk afgrænsede instrumenter for henholdsvis kandidatlande, nabolande og udviklingslande, samt tre mindre programmer for støtte til menneskerettigheder, stabiliseringsindsatser og samarbejde på det nukleare område. Dertil kommer nye instrumenter for henholdsvis samarbejde med de nye vækstlande og med Grønland samt en tværgående forordning om de fælles procedureregler på tværs af instrumenterne. Der lægges op til, at udviklingsfonden indtil videre består som en fond uden for EU's fælles budget baseret på en mellemstatslig aftale med særlige bidragsnøgler.

Drøftelserne om pakken fokuserer i høj grad på procedurerne bag EU's eksterne støttemuligheder. Der skal blandt andet tages højde for Lissabontraktaten og den fælles udenrigstjeneste, der er trådt i kraft siden den seneste tilpasning af instrumenterne.

Et af de ubesvarede og sværeste spørgsmål i de kommende forhandlinger med Europa-Parlamentet kan blive spørgsmålet om indførelse af såkaldt "delegerede retsakter" inden for EU's eksterne finansielle bistand. Det vil give Kommissionen mulighed for at foreslå tekniske tilpasninger uden forudgående inddragelse af medlemsstaterne, der i stedet får mulighed for at gøre indsigelser, inden tilpasningerne træder i kraft.

Parlamentet ønsker dette, fordi det giver Parlamentet mulighed for at komme med indsigelser til Kommissionens forslag på linje med Rådet. Kommissionen har i deres forslag foreslået indført mulighed for delegerede retsakter på en række områder, men ikke i programmeringen af bistanden som ønsket af Parlamentet. I Rådet tegner sig enighed om at vurdere hvert tilfælde for sig, særligt om der er tale om "ikke-væsentlige" områder, som traktaten foreskriver som betingelse for at anvende delegerede retsakter. Det forventes at medføre en betydelig reduktion i antallet af områder, hvor der foreslås anvendt delegerede retsakter.

FO Fra regeringens side ønsker vi at prioritere tiltag, der giver EU mulighed for at agere i forhold til aktuelle politiske prioriteter. Det kan være gennem bedre mulighed for omprioriteringer inden for de enkelte instrumenter, som vi har set det under naboskabspolitikken i forlængelse af det arabiske forår. Vi prioriterer også tiltag, der skal skabe mere sammenhæng på tværs af EU's forskellige indsatser og med medlemsstaternes indsatser.

Regeringen arbejder også for at sikre, at der tages skridt mod opfyldelsen af de internationale bistandsforpligtelser på 0,7 pct. af BNI. Det er vigtigt, at der afsættes midler til aktiviteter, der kan bidrage til det globale behov for at imødegå klimaforandringer. I forhold til naboskabspolitikken lægges vægt på en differentieret og meritbaseret tilgang.

Regeringen arbejder samtidig for at sikre, at Grønland ikke stilles dårligere end i dag.

Endelig støtter regeringen den tilgang, at anvendelsen af delegerede retsakter vurderes i forhold til de konkrete områder. Regeringen stiller sig samtidig skeptisk over for anvendelsen af delegerede retsakter i forhold til anvendelsesområdet for instrumenterne.

Pia Adelsteen var irriteret over, at et af høringssvarene var på engelsk.

Hun rejste spørgsmålet om delegerede retsakter, som udvalget lige havde diskuteret med økonomiministeren. Hun hørte udenrigsministeren sige, at man vil vurdere disse fra område til område, men Pia Adelsteen ville gerne vide mere præcist, på hvilke områder regeringen kunne tænke sig at bruge delegerede retsakter.

Lene Espersen støttede regeringens forhandlingsoplæg. Selv om man havde været kritiske over for delegerede retsakter, da man drøftede dem med økonomiministeren under et tidligere punkt på Europaudvalgets dagsorden, mente hun, de så mere fornuftige ud, når det drejer sig om de eksterne finansieringsinstrumenter.

Jakob Ellemann-Jensen støttede regeringens forhandlingsoplæg, idet han hæftede sig ved, at man også her talte om skabelse af europæisk merværdi. Han mente, budgettet nødvendigvis må ses samlet. Man kan ikke nøjes med at se på en af brikkerne i puslespillet.

Han bad udenrigsministeren uddybe, hvilke konsekvenser det kan have at bruge delegerede retsakter.

Han ønskede udenrigsministeren held og lykke med den store opgave at få gennemført forpligtelsen til at yde 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand.

Nikolaj Villumsen støttede udviklingsbistand, idet han mente, det afgørende må være at fokusere på fattigdomsbekæmpelse og støtte til civilsamfundet. Dog bekymrede det ham, at man pludselig vil indføre et partnerskabsinstrument, som indebærer, at udviklingslandene skal åbne deres markeder for multinationale selskaber. Han spurgte, hvordan udenrigsministeren troede, dette instrument reelt ville fungere i praksis i forbindelse med kriser.

Udenrigsministeren delte principielt Pia Adelsteens synspunkt, at alle høringssvar skal kunne læses på dansk.

Vi er meget skeptiske over for at udvide anvendelsen af delegerede retsakter. Udenrigsministeren tilføjede, at han på et senere møde mere detaljeret ville komme ind på, hvor det kan lade sig gøre at anvende delegerede retsakter.

Udenrigsministeren kvitterede for Nikolaj Villumsens tilslutning til den udviklingspolitik, regeringen lægger op til. Han mente, hovedvægten ligger på, at nabo-skabsinstrumentet skal spille en rolle for demokratiindsatsen og opbygningen af

institutioner, men selvfølgelig har vi også en interesse i, at eksempelvis danske virksomheder kan være med i den genopbygning, der er i gang f.eks. i det Nordafrikanske område, herunder i Libyen.

Pia Adelsteen kunne ikke støtte forhandlingsoplægget, når regeringen ikke kunne sige, på hvilke punkter den kunne støtte anvendelsen af delegerede retsakter.

Nikolaj Villumsen støttede forhandlingsoplægget, men havde den bekymring vedrørende partnerskabsinstrumentet, som han ville bede udenrigsministeren bringe med til mødet.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

9. Somalia

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3166 – bilag 3 (supplerende samlenotat)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Jakob Ellemann-Jensen pegede på, at en af de ting, der nævnes i Lissabontraktaten, er kohærens, hvilket også fremhæves i høringssvaret for Concord Danmark. Derfor spurgte Jakob Ellemann-Jensen generelt, hvordan udenrigsministeren vil sikre denne kohærens.

Udenrigsministeren brugte i sit svar Somalia som eksempel og sagde, at hvis de skal lykkes efter årtier at omdanne Somalia til en stat, der fungerer, er det vigtigt, at der foretages flere parallelle skridt på engang. Dels den militære indsats, dels indsatsen til søs med pirateribekæmpelse. Vi sagde ved konferencen i London, at det internationale samfund skal forpligte sig på opbygning af stærkere institutioner i Somalia og samtidig forpligte sig til at yde udviklingsbistand. Det er et eksempel på en sammenhængende strategi.

FO Punkt 4. Rådsmøde nr. 3165 (landbrug og fiskeri) den 14.-15. maj 2012

Fødevareministeren: Jeg forelægger to sager til forhandlingsoplæg, begge vedrørende reformen af den fælles fiskeripolitik. Det drejer sig om punkt 1 om grundforordningen og punkt 2 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond. De øvrige sager forelægger jeg til orientering.

Først vil jeg nævne, at begge de sager, jeg forelægger til forhandlingsoplæg, også er på dagsordenen for det kommende rådsmøde, hvor vi skal drøfte specifikke elementer i forslagene. Men forhandlingsoplæggene omfatter alle elementer i forslagene.

FO 1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik

– *Orienterende debat*

KOM (2011) 0425

Rådsmøde 3165 – bilag 1 (sammenotat side 3)

KOM (2011) 0417 – bilag 3 (grund- og nærhedsnotat af 12/8-11)

KOM (2011) 0425 – bilag 1 (henvendelse af 8/5-12 fra Greenpeace)

KOM (2011) 0417 – bilag 2 (henvendelse af 9/8-11 fra Danmarks Fiskeriforening)

KOM (2011) 0417 – bilag 1 (henvendelse af 7/7-11 fra Greenpeace)

KOM (2009) 0163 – bilag 5 (regeringens hørings svar af 23/12-09 på Kommissionens Grønbog om reform af den fælles fiskeripolitik)

KOM (2009) 0163 – bilag 6 (udtalelse fra Europaudvalget og Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri af 21/12-09)

KOM (2009) 0163 – bilag 7 (svar fra Kommissionen vedr. udtalelsen af 15/3-10)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EEU 20/4-12, referat endnu ikke omdelt

Behandlet i EEU 16/3-12, referatet er endnu ikke omdelt

EEU alm. del (10) – bilag 544 (side 1588, behandlet i EEU 8/7-11)

Fødevareministeren: På rådsmødet fortsætter vi drøftelserne om forslaget om grundforordningen. Denne gang med fokus på MSY – altså maksimalt bæredygtigt udbytte – og integration af krav fra miljølovgivningen i fiskeripolitikken.

Vi skal drøfte, hvordan vi inkorporerer MSY-målsætningen i den fælles fiskeripolitik. Det er blandt andet spørgsmålet om, hvornår målsætningen skal være opnået, og spørgsmålet om, hvor MSY-målet skal indgå – i grundforordningen eller i de flerårige forvaltningsplaner.

Fra dansk side støtter vi et mål om at nå MSY i 2015 eller så hurtigt som overhovedet muligt. Det er vores opfattelse, at de overordnede mål skal indgå i grundforordningen, mens de mere operationelle aspekter hører bedre hjemme i de flerårige forvaltningsplaner.

Et andet aspekt i forhold til MSY er spørgsmålet om, hvordan man håndterer de fiskerier, hvor der indgår flere arter. Her må vi finde praktiske løsninger, eksempelvis selektive redskaber, der beskytter de mest sårbare arter.

Vi må erkende, at MSY er en af de store knaster i forslaget. En række medlemsstater ønsker større fleksibilitet med hensyn til tidshorizonten. Flexibilitet betyder i den sammenhæng, at MSY-målene skal udskydes. Det handler om, at MSY-målet skål nås i 2015, hvor det er muligt.

I forhold til det andet emne, vi skal drøfte på rådsmødet – integration af miljøkrav – er der fokus på, om de nødvendige instrumenter er til rådighed i Kommissionens forslag. Vi lægger fra dansk side stor vægt på, at der i forslaget er fokus på en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltningen og at sikre, at den fælles fiskeripolitik bidrager til at nå miljømålene. Det er imidlertid vores opfattelse, at der er behov for forbedrede støttemuligheder i Den Europæiske Hav- og Fiskerifond til at understøtte netop disse mål.

Derfor er det oplagt, at man bruger en større andel af midlerne i fonden til at støtte for eksempel forundersøgelser, implementering og forvaltning af kravene i miljølovgivningen. I den forbindelse må det understreges, at der også er behov for flere ressourcer til dataindsamling.

Det er forventningen, at der på rådsmødet i juni kan vedtages generel indstilling om grundforordningen, og det er på den baggrund, jeg forelægger sagen til forhandlingsoplæg.

Der er allerede fastlagt en overordnet dansk holdning med Folketingets vedtagelse V42 af 7. april 2011, og den henholder vi os til.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man fra dansk side tilslutter sig forslaget eller et kompromisforslag, der kan opnås enighed om, idet man vil arbejde for principperne, som indgår i Folketingets vedtagelse V42 af 7. april 2011, herunder:

- At sikre et bæredygtigt fiskeri blandt andet gennem integrering af fiskeripolitikken i en bred havpolitisk sammenhæng, baseret på økosystemtilgang, herunder implementering af havstrategidirektivets og biodiversitetskonventionens mål.
- At problemer med udsmid løses, således at udsmid fjernes.
- Gradvis overgang til et nyt forvaltningssystem i form af fangstkvoter med fuld dokumentation.

Derudover vil vi arbejde for:

- Indførelsen af et forbud mod udsmid, hvor der i nogle områder kan være særlige forhold, der taler for en gradvis indførelse.
- Et mål om at nå MSY i 2015 eller så hurtigt som overhovedet muligt.
- At skånsomme redskaber og fangstmetoder prioriteres.
- At indførelse af omsættelige fiskekvoteandele skal være frivilligt for de enkelte medlemsstater.
- At regionale aspekter inddrages inden for gældende institutionelle og økonomiske rammer.
- Principperne der blev fremlagt på samrådet om fiskeripartnerskabsaftaler i Folketingets Fødevarerudvalg den 12. januar 2011.
- At reglerne bliver enkle og omkostningseffektive.

Lene Espersen var glad for, at Folketinget i V42 havde udstukket retningslinjerne for den danske position i relation til EU's fremtidige fiskeripolitik. Hun var enig med fødevareministeren i de punkter, fødevareministeren fremhævede, og pointerede, at V42 også lægger op til et dynamisk og konkurrencedygtigt fiskerierhverv.

Hun havde noteret sig, at Danmarks Fiskeriforening spillede positivt med og bl.a. gik ind for at forbyde udsmid, men pointerede, at til gengæld for, at man indfører fuld kameraovervågning og dokumentation, må fiskeriet lettes for nogle af de andre kontrolforanstaltninger. I dag er der et fradrag i kvoterne, fordi man regner med, at en del af fiskene bliver smidt ud igen. Men når det ikke sker længere, må kvoterne forhøjes. Desuden må der være en vis fleksibilitet, idet det kan være lige meget, om fisken fanges den 31. december eller den 1. januar. Lene Espersen var godt klar over, at fødevareministeren kom i en svær forhandlingssituation, når der skal findes et kompromis, men det er afgørende for Det Konservative Folkeparti, at det får en positiv tilkendegivelse om, at regeringen vil arbejde for disse elementer, så fiskerierhvervet får mulighed for at udvikle sig.

Erling Bonnesen beskæftigede sig også med forbuddet mod udsmid og pointerede, at når fiskeriet derved påtager sig nogle forpligtelser, må det have lettelser på andre områder, så det bliver nemmere at være fisker. Han kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Nikolaj Villumsen syntes, det var godt, at der så ud til at blive flertal i Rådet imod obligatorisk indførelse af omsættelige kvoter, idet han pegede på, at disse i Danmark havde ført til koncentrationer og spekulationer.

I relation til forhandlingsoplægget bad han fødevareministeren redegøre for, hvad der har været af diskussion om alternativer til det forkastede system, og spurgte, hvad der vil ske, hvis man ikke opnår enighed om et alternativ.

Pia Adelsteen støttede Lene Espersens synspunkter.

I forbindelse med begge forhandlingsoplæg står der i samlenotatet: "Regeringen finder, at der ved anvendelse af henholdsvis gennemførelsesretsakter og/eller delegerede retsakter må foretages en konkret vurdering ud fra bestemmelsens karakter og væsentlighed, idet vurderingen bør ske på basis af en horisontal tilgang til problemstillingen." Hun ville gerne vide, hvad det betød.

Fødevareministeren takkede for opbakningen til forhandlingsoplæggene og sagde til Lene Espersen, at med hensyn til den fremtidige fiskeripolitik var man langt hen ad vejen enige. Hun bekræftede, at regeringen er helt med på, at fiskerierhvervet skal være dynamisk og konkurrencedygtigt.

Hun kendte listen fra Danmarks Fiskeriforening, som man vil søge at imødekomme i et eller andet omfang. Hun kunne ikke sige, om fleksibiliteten blev 5 pct. eller 10 pct. eller 25 pct., men der skal være en vis fleksibilitet. Hvor langt vi kan komme med at lempe nogle af kravene afhænger af, hvor god en dokumentation vi får.

Fødevareministeren sagde til Nikolaj Villumsen, at man havde omsættelige kvoter på dagsordenen for det sidste rådsmøde. Vi mener, at hvis landene ikke benytter sig af omsættelige kvoter, må de fremlægge en plan for, hvordan de har tænkt sig at sikre, at der sker en kapacitetstilpasning. Man kunne også sige, det var en forudsætning for overhovedet at få penge fra fonden, at man har en sådan plan.

I anledning af Pia Adelsteens spørgsmål vedrørende delegerede retsakter sagde fødevareministeren, at disse anvendes til gennemførelse af de detaljerede bestemmelser. Her er der tale om en magtkamp mellem Råd, Kommission og Parlament. Der er ikke fundet nogen løsning endnu.

Pia Adelsteen forstod, at spørgsmålet om delegerede retsakter ikke var helt afklaret endnu, men hun var interesseret i at høre, hvor meget regeringen vil gå med til.

Fødevareministeren kunne ikke sige, hvor den præcise grænse for, hvad vi kan gå med til, ligger, men samlet set skal vi nå frem til en balance. Hun ville gerne have, at man beholdt magten i Rådet, men det ligger i Lissabontraktaten, at der skal ske nogle ændringer.

Pia Adelsteen sagde, at for hende var det et principielt spørgsmål, hvis man forrykker magtbalancen ved at indføre delegerede retsakter.

Fødevareministeren sagde, at det er vigtigt, når vi har gennemførelsesbestemmelser, at kontrol og sanktioner vedtages her, og at vi ikke forrykker magtbalancen totalt set.

Pia Adelsteen spurgte, om det betød, at kontrol og sanktioner fremover skal besluttes af Kommissionen og Europa-Parlamentet.

Fødevareministeren svarede – efter konference med sine embedsmænd – at kontrol og sanktioner besluttes i rådsregi, men på et lavere niveau, nemlig i en komité, hvor der er repræsentanter for Kommissionen og for medlemsstaterne, men ikke for Parlamentet.

Pia Adelsteen takkede for svaret og kunne herefter tilslutte sig regeringens forhandlingsoplæg.

Den fungerende formand, Pia Adelsteen, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

FO 2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond [til ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 og Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 og Rådets forordning nr. XXX/2011 om integreret havpolitik

– *Orienterende debat*

KOM (2011) 0804

Rådsmøde 3165 – bilag 1 (samlenotat side 14)

KOM (2011) 0804 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 9/1-12)

Udvalgsmødereferat:

Senest behandlet i EUU 16/3-12, referat endnu ikke omdelt

EUU alm. del (11) – bilag 365 (side 529, behandlet i EUU 9/12-11)

Fødevarerministeren: Drøftelsen om fonden vil fokusere på fordelingen af midler på forskellige underområder, for eksempel dataindsamling og kontrol, samt hvilke kriterier der skal lægges til grund for fordelingen af midler mellem medlemsstaterne. Selve størrelsen af budgettet er en del af forhandlingerne om de flerårige finansielle rammer.

Generelt er det vores opfattelse, at fonden skal understøtte målsætningerne i den fælles fiskeripolitik, så fonden bedst muligt bidrager til bæredygtigt fiskeri.

Vi mener derfor også, at midlerne i højere grad, end forslaget lægger op til, bør anvendes til aktiviteter, der sikrer den marine biodiversitet, økosystemforvaltning og understøtter innovation. Tilsvarende skal midlerne fra fonden i højere grad kunne anvendes til at forbedre datagrundlaget for fiskeripolitikken og den videnskabelige rådgivning. Og fonden skal yderligere også bidrage til at løse kontroludfordringerne.

I forhold til fordelingskriterierne lægger vi vægt på, at fordelingen af midler sikrer en balanceret løsning mellem medlemsstaterne, og vi ønsker ikke, at kriterierne skal referere til specifikke flådesegmenter.

Det er forventningen, at der på rådsmødet i juni kan vedtages en fremskridtsrapport om fonden. Det indebærer, at formandskabet fokuserer arbejdet på at finde løsninger på de politisk mest vigtige elementer i forslaget. Set i lyset af sammenhængen med forslaget om en ny grundforordning forelægger jeg sagen til forhandlingsoplæg.

I forhold til fonden henholder vi os også til den overordnede danske holdning, der er fastlagt med Folketingets vedtagelse V42.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man fra dansk side tilslutter sig forslaget eller et kompromisforslag, der kan opnås enighed om, idet man med udgangspunkt i V42 vil arbejde for:

31. Europaudvalgsmøde 11/5-12

- At fonden understøtter målsætningerne i den fælles fiskeripolitik, herunder at bidrage til opfyldelse og opretholdelse af god miljøtilstand i medfør af blandt andet havstrategidirektivet samt gunstig bevaringstilstand i habitatdirektivet.
- At fonden bidrager til at skabe konsistens med den integrerede havpolitik og andre EU-politikker.
- At kriterierne for fordelingen af midler blandt medlemsstaterne bør sikre en afbalanceret løsning uden særlig fokus på specifikke flådesegmenter.
- At der i støttemulighederne fokuseres særligt på:
 - At styrke vidensgrundlaget for forvaltningsforanstaltninger i fiskeripolitikken i form af dataindsamling og videnskabelig rådgivning, herunder fremme regionalt samarbejde.
- At fremme bæredygtigt og selektivt fiskeri.
- At fremme udvikling og innovation inden for sektoren.
- At bidrage til løsning af nye udfordringer for medlemsstaterne i en eventuel regionaliseret tilgang til forvaltningen.
- At bidrage til håndtering af kontroludfordringer i medlemsstaterne.
- At bidrage til en bæredygtig udvikling af fiskeriområder – det er lokale aktionsgrupper.

Derudover vil vi arbejde for:

- At midlerne til EU's integrerede havpolitik balanceres i forhold til det hidtidige udgiftsniveau og kun afsættes til tiltag, som skaber merværdi, og som ikke kan løses fyldestgørende og bedre på nationalt niveau.
- At der ikke i forhold til EU's integrerede havpolitik afsættes midler til parallelle løsninger på EU og nationalt plan, men at nationale data og eksisterende løsninger i videst muligt omfang genanvendes.
- At forhandlingerne herom ikke må foregribe forhandlingerne om de fremtidige finansielle rammer.

Endvidere vil man fra dansk side ikke modsætte sig, at det i et samlet kompromis kan være nødvendigt, at ophugning fortsat kan være et instrument – blandt flere – som kan anvendes ved dokumenteret overkapacitet i et fiskeri.

Endelig vil man fra dansk side forholde sig positivt over for etableringen af ét finansielt instrument til finansiering af den fælles fiskeripolitik.

Lene Espersen var meget optaget af, at der stadig væk bliver afsat penge til innovation, og at man prioriterer god dataindsamling. Vi skal undgå, at de enkelte medlemslande begynder at bruge fonden til at finansiere nogle af de nationale projekter, som nationalstaterne selv bør stå for.

Fødevarerministeren var enig med Lene Espersen med hensyn til innovation og mente heller ikke, fondens midler skulle bruges til noget, som nationalstaterne selv kunne finansiere.

Den fungerende formand, Pia Adelsteen, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

3. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik – greening

– *Orienterende debat*

a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik

KOM (2011) 0625

Rådsmøde 3165 – bilag 1 (samlenotat side 21)

KOM (2011) 0625 – bilag 1 (grundnotat af 8/11-11)

KOM (2011) 0625 – bilag 2 (henvendelse af 9/11-11 fra Concord Danmark)

KOM (2011) 0625 – svar på spørgsmål 1

EU-note (11) – E 11 (EU-note af 8/11-11 om reform af den fælles landbrugspolitik)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EUU 20/4-12, referat endnu ikke omdelt

b) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)

KOM (2011) 0627

Rådsmøde 3165 – bilag 1 (samlenotat side 36)

KOM (2011) 0627 – bilag 1 (grundnotat af 8/11-11)

KOM (2011) 0627 – bilag 2 (henvendelse af 5/12-11 fra Økologisk Landsforening)

EUU alm. del (11) – bilag 30 (henvendelse af 13/10-11 fra Concord Danmark)

EU-note (11) – E 11 (notat af 8/11-11 om reform af landbrugspolitikken)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 365 (side 534, behandlet i EUU 9/12-11)

EUU alm. del (11) – bilag 127 (side 55, senest behandlet i EUU 14/10-11)

c) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik

KOM (2011) 0628

Rådsmøde 3165 – bilag 1 (samlenotat side 51)

KOM (2011) 0628 – bilag 1 (grundnotat af 8/11-11)

EUU alm. del (11) – bilag 30 (henvendelse af 13/10-11 fra Concord Danmark)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 127 (side 54, senest behandlet i EUU 14/10-11)

Fødevareministeren: Jeg tager de tre forslag under punkt 3 samlet, da de alle indgår i den drøftelse om greening af den direkte støtte, som er på dagsordenen for rådsmødet.

Greening er et af de helt centrale elementer i Kommissionens forslag. Og medlemsstaterne er enige om, at princippet om greening af landbrugspolitikken er den rigtige vej at gå. Men der er også udbredt enighed om, at der er behov for større fleksibilitet i forhold til de konkrete tiltag, blandt andet på grund af den store variation i europæisk landbrug.

Vi er fra dansk side enige i, at Kommissionens tilgang med én fælles model for alle ikke nødvendigvis er den bedste løsning. Samtidig må jeg sige, at øget fleksibilitet efter min opfattelse ikke må ske på bekostning af mere miljø i reformen.

Et af de store udeståender i forslaget er spørgsmålet om, hvordan natur-, miljø- og klimatiltag i søjle II påvirkes af de nye krav til greening i søjle I. Som det ser ud nu, vil den såkaldte baseline i søjle II blive hævet, fordi tiltag i søjle II skal gå ud over de nye krav til greening og krydsoverensstemmelse i søjle I.

Mange medlemsstater finder umiddelbart ikke, at MVJ-ordningerne under søjle II skal påvirkes af greening. For støtte under søjle II til Natura 2000 forpligtelser foreslår Kommissionen, at greening ikke skal indgå i baseline.

Spørgsmålet om baseline i søjle II har for eksempel også betydning for muligheden for at give støtte til indsatser i forbindelse med implementering af vandrammedirektivet. Ifølge Kommissionens forslag vil der ikke længere kunne ydes kompensation hertil, hvis arealerne indgår til opfyldelse af greeningskravene.

Vi har allerede nogle indikationer på, hvilke ideer medlemsstaterne vil bringe på banen.

Der er for eksempel en idé om at indføre en bredere menu af greeningstiltag, som medlemsstaterne kan vælge fra, og som derefter vil være obligatoriske for landmanden. Fra dansk side er vi åbne over for en menu, fordi det giver mulighed for at målrette tiltagene til de nationale og regionale forhold i de enkelte medlemsstater.

En anden idé er at udvide kriterierne for, hvornår landmændene automatisk opfylder greeningskravene – det vil sige "green by definition". I Kommissionens forslag gælder dette kun for økologiske landbrug, men flere medlemsstater ønsker, at dette bliver udvidet.

Fra dansk side synes vi, det kan være værd at overveje, at alle landbrugere i en medlemsstat automatisk opfylder greeningskravene, hvis medlemsstaten overfører 10 pct. af midlerne fra søjle I til søjle II til målrettede tiltag inden for miljø og klima. Overførelsen af midler fra søjle I til søjle II skal ske med fuld EU-finansiering. En sådan model giver den bedste mulighed for at målrette støtten, få samlede regionale tiltag og sikre reel merværdi for miljøet.

Det andet emne, der skal drøftes på rådsmødet, vedrører et af elementerne i greeningen – det såkaldte miljømæssige fokusområde, som ifølge Kommissionens forslag skal udgøre mindst 7 pct. af landbrugsarealet på hver bedrift. Der er dog flere medlemsstater, der mener, at 7 pct. er for høj en sats.

Fra dansk side er vi optaget af at få mest miljø for pengene. Jeg tror, at et miljømæssigt fokusområde vil have størst effekt, hvis der sker en målrettet implementering, enten på regionalt eller nationalt niveau i stedet for på den enkelte bedrift, som Kommissionen foreslår. Jeg synes derfor også, at en mulighed kunne være, at hele eller dele af de miljømæssige fokusområder kunne opnås gennem regionale indsatser.

Erling Bonnesen var klar over, at der ikke var mandatgivning i dag, men pointerede, at begrebet "aktiv landmand" var meget bureaukratisk og måske ligefrem overflødigt. Han spurgte, hvordan det går med drøftelserne om det begreb og med drøftelserne om at få mindre bureaukrati.

Han spurgte, hvordan det går med den omlægning af landbrugsstøtten, som man tidligere har givet regeringen mandat til at gå ind i forhandlingerne om, idet han pointerede, at hvis der skulle ske en generel nedsættelse af landbrugsstøtten, skulle det gælde alle lande.

Erling Bonnesen pegede på, at der side 37 i samlenotatet står, at det danske formandskab har fremsat en række ændringsforslag, og spurgte, hvad det konkret indebærer. Der står noget om, at landene kan vælge mellem at fortsætte med de eksisterende betalingsrettigheder eller at lave en ny fordeling i 2014. Han spurgte, om det gælder generelt for alle lande.

Det er fint nok, at vi gerne vil hjælpe Østeuropa i gang, men man må også kigge på de forskellige omkostningsniveauer.

I relation til landdistriktsmidlerne har vi flere gange drøftet, om vi kunne trække flere midler til Danmark. I den forbindelse pegede Erling Bonnesen på, at der kunne være behov for at styrke konkurrenceevnen for dansk biomasse.

Endelig ville han gerne høre et par ord fra fødevareministeren om capping.

Fødevareministeren kunne på nuværende tidspunkt ikke svare på alle spørgsmålene fra Erling Bonnesen, som drejede sig om hele landbrugsreformen. Hun sagde med hensyn til begrebet "aktiv landmand", at det havde man diskuteret på det sidste rådsmøde, og det var hendes indtryk, at der var rigtigt mange lande, som mener, at det forslag, som ligger nu, er ekstremt bureaukratisk. Vi mener, at man i stedet for at kigge på landmændene skal kigge på jorden.

Forslaget om 10 pct. overførsel til søjle II er et alternativ til de tre greeningelementer, Kommissionen har foreslået. Vi skal hjælpe de europæiske landmænd til grøn omstilling. De tre forslag, der ligger fra Kommissionen, er meget bureaukratiske.

Vi skal være klar over, at landbrugsstøtten er meget forskellig i de forskellige EU-lande. Vi skal udjævne støtten inden for det enkelte land, men også landene imellem. Omfordelingen landene imellem skal ske mellem nye og gamle lande. Men det bliver ikke besluttet i forbindelse med landbrugsreformen, men i forbindelse med budgettet på et tidspunkt før jul. Det samme gælder capping.

Erling Bonnesen havde fuld forståelse for, at fødevareministeren ikke kunne svare på alle spørgsmålene, så længe man er midt i forhandlingerne, men hvis man forestiller sig, at der kommer et resultat, som vil betyde en vis reduktion af landbrugsstøtten, forestiller fødevareministeren sig så, at der er en række lande, som kan køre videre fuldstændig som i dag?

Lisbeth Bech Poulsen var rigtig glad for, at der var kommet en ny præsident i Frankrig, som har fokus på vækst og beskæftigelse, og spurgte i den forbindelse, hvilke forhåbninger fødevareministeren havde til Frankrig med hensyn til en mere joborienteret tilgang til landbrugsreformen.

Fødevareministeren sagde til Erling Bonnesen, at såvel omfordelingen internt i landene som omfordelingen mellem landene indgår i forhandlingerne om budgettet.

De ændringsforslag, der henvises til i samlenotatet, drejer sig ikke om penge, men om hvordan man inden for et givet budget får gjort selve landbrugspolitikken grønnere. I øjeblikket er der tale om, at for at få del i hektarstøtten skal man overholde tre greeningselementer. Man skal udlægge 7 pct. af landbrugsarealet til andet end landbrug, man skal fastholde sine vedvarende græsarealer, og man skal have tre forskellige afgrøder. Det sidste kan være et problem for de mindre bedrifter. Der er kun én gruppe, som er fredet, nemlig de økologiske brug. Udover dem er der ingen, der får lov at gøre som de plejer. Vi foreslår, at hvis man udnytter sin mulighed for at overføre 10 pct. til søjle II og bruger pengene til miljømæssige jordbrugsforanstaltninger, kan man erklære landet "green by definition".

I anledning af Lisbeth Bech Poulsens spørgsmål vedrørende den nye franske præsident sagde fødevareministeren, at hun ikke vidste, hvem der ville blive landbrugsminister, så det var svært at sige, hvad der ville ske, men hun gik ud fra, at Frankrig ville give opbakning til grøn omstilling for at skabe nye jobs.

Erling Bonnesen pegede igen på, hvad der stod i samlenotatet, og spurgte, hvilke ambitioner vi har fra dansk side. Han spurgte, hvad fødevareministeren forestiller sig at Danmark suverænt skal have mulighed for at gøre.

Fødevareministeren svarede, at Danmark ikke vil gå enegang. Afsnittet om de danske ændringsforslag handler om de eksisterende betalingsrettigheder, hvorefter man får mulighed for en omfordeling i 2014. Danmark ønsker ikke at omfordele.

4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2011) 0530

Rådsmøde 3165 – bilag 1 (samlenotat side 59)

KOM (2011) 0530 – bilag 1 (grundnotat af 29/9-11)

Fødevareministeren: Der er tale om en tidlig forelæggelse. Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet.

Jeg vil henvise til beskrivelsen i samlenotatet.